
PRZEPAMIĘTANY (2) *part praet pass pf*

przepamiętany (1), **przepamiętan** (1).

e oraz pierwsze a jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie); w formie złożonej drugie a jasne, w formie niezłożonej pochylone.

sg m N przepamiętân (1). ◊ pl N subst przepamiętané (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zapomniany (2) :

a. Pominięty w tekście (1) : Té [gwiazdy w Plejadach] ácz drobné y ciemnéné/ áwízákże ták ráné Iáko poznéné/ nie mogą być przepámiętáné: Bo to ná nie Bóg włożył/ że opowiadáią Látó/ y Zimę/ y čás/ kiedy orác máią. KochPhaen 10.

b. Któremu Bóg przestał udzielać łask [przed kim (= przez kogo)] (1) : Nie pięćli wroblow przedáią zá dwa pieniądzá/ á ieden z nich nie iest przepamiętan [non est in oblivione] przed Bogiem? Ale y włożyły głowy wáńzey wízytkie policzone. BudNT Luc 12/6.

Cf **NIEPRZEPAMIĘTANY, PRZEPAMIĘTAĆ**

sLWil